Wybrane elementy praktyki projektowania oprogramowania Zestaw 4

Javascript - dziedziczenie prototypowe, programowanie asynchroniczne

2022-11-22

Liczba punktów do zdobycia: 10/37 Zestaw ważny do: 2022-12-06

1. (**2p**) Węzeł drzewa binarnego (**Tree**) to obiekt który przechowuje referencje do swojego lewego i prawego syna oraz wartość (np. liczba lub napis). Proszę w notatkach do wykładu odnaleźć implementację takiego węzła i nauczyć się używać zdefiniowanej tam funkcji konstruktorowej.

Na wykładzie pokazano jak do prototypu funkcji konstruktorowej dodać generator, który powoduje enumerowanie zawartości drzewa "wgłąb":

```
function Tree(val, left, right) {
  this.left = left;
  this.right = right;
  this.val = val;
}

Tree.prototype[Symbol.iterator] = function*() {
  yield this.val;
  if ( this.left ) yield* this.left;
  if ( this.right ) yield* this.right;
}

var root = new Tree( 1,
  new Tree( 2, new Tree( 3 ) ), new Tree( 4 ));

for ( var e of root ) {
  console.log( e );
}

// 1 2 3 4
```

Państwa zadaniem jest zaproponować definicję iteratora (zaimplementowanego wprost jako funkcja zwracająca obiekt zawierający next... lub jako generator z yield), który enumeruje zawartość drzewa "wszerz". Dla podanego wyżej przykładowego drzewa wynikiem enumeracji powinno być 1 4 2 3 i oczywiście w ogólnym przypadku, wyniki enumerowania "wgłąb" i "wszerz" są różne, poza tym że w obu przypadkach pierwszym zwróconym wynikiem jest wartość z korzenia drzewa.

Wskazówka: iterator nie będzie rekursywny, tak jak ten "wgłąb". Zamiast tego, iterator wykorzystuje pomocniczą strukturę danych - **kolejkę** (jak za pomocą tablicy i funkcji **splice** w Javascript uzyskać efekt kolejki, czyli dodawanie elementów na koniec kolejki, ściąganie elementów z początku kolejki?) - oraz następujący algorytm

(a) do kolejki włoż korzeń drzewa

- (b) powtarzaj dopóki kolejka jest niepusta
 - i. wyjmij węzeł z kolejki
 - ii. do kolejki włóż lewy i prawy podwęzeł (jeśli istnieją)
 - iii. zwróć (value lub yield) wartość węzła

Pytanie dodatkowe, niepunktowane: co by się stało, gdyby zamiast kolejki użyć stosu (dodawanie elementów na koniec stosu, ściągane elementów z końca stosu)?

2. (1p) Na dowolnym przykładzie zademonstrować jak można uzyskać efekt "składowych prywatnych" znany z wielu języków obiektowych.

Formalnie: zdefiniować funkcję konstruktorową Foo, do jej prototypu dodać metodę publiczną Bar, którą można zawołać na nowo tworzonych instancjach obiektów, ale w ciele funkcji Bar zawołać funkcję Qux która jest funkcją prywatną dla instancji tworzonych przez Foo (czyli że funkcji Qux nie da się zawołać ani wprost na instancjach Foo ani w żaden inny sposób niż tylko z wewnątrz metody publicznej Bar).

- 3. (1p) Zademonstrować w praktyce tworzenie własnych modułów oraz ich włączanie do kodu za pomocą require. Czy możliwa jest sytuacja w której dwa moduły tworzą cykl (odwołują się do siebie nawzajem)? Jeśli nie wytłumaczyć dlaczego, jeśli tak pokazać przykład implementacji.
- 4. (1p) Napisać program, który wypisze na ekranie zapytanie o imię użytkownika, odczyta z konsoli wprowadzony tekst, a następnie wypisze Witaj *** gdzie puste miejsce zostanie wypełnione wprowadzonym przez użytkownika napisem. Użyć dowolnej techniki do spełnienia tego wymagania, ale nie korzystać z zewnętrznych modułów z npm a wyłącznie z obiektów z biblioteki standardowej (wszystkie te techniki sprowadzają się do jakiejś formy dojścia do strumienia process.stdin).

Wskazówka: https://stackoverflow.com/q/8128578/941240, jak zwykle w takim przypadku kiedy korzysta się ze SO, proszę przejrzeć odpowiedzi, nie tylko tę najwyżej punktowaną.

- 5. (**1p**) Napisać program używający modułu (**fs**), który przeczyta w całości plik tekstowy a następnie wypisze jego zawartość na konsoli.
- 6. (2p) Pokazać w jaki sposób odczytywać duże pliki linia po linii za pomocą modułu readline. Działanie zademonstrować na przykładowym kodzie analizującym duży plik logów hipotetycznego serwera WWW, w którym każda linia ma postać

```
08:55:36 192.168.0.1 GET /TheApplication/WebResource.axd 200
```

gdzie poszczególne wartości oznaczają czas, adres klienta, rodzaj żądania HTTP, nazwę zasobu oraz status odpowiedzi.

W przykładowej aplikacji wydobyć listę adresów IP trzech klientów, którzy skierowali do serwera aplikacji największą liczbę żądań. Przykładowe dane dla aplikacji proszę sobie wygenerować we własnym zakresie (niekoniecznie ściągać logi z rzeczywistego serwera!)

Wynikiem działania programu powinien być przykładowy raport postaci:

12.34.56.78 143 23.45.67.89 113 123.245.167.289 89

- 7. (**2p**) Wybrać jeden z modułów i funkcję asynchroniczną do odczytu danych (fs::readFile) i pokazać klasyczny interfejs programowania asynchronicznego, w którym asynchroniczny wynik wywołania funkcji jest dostarczany jako argument do funkcji zwrotnej (callback). Następnie pokazać jak taki klasyczny interfejs można zmienić na Promise na trzy sposoby:
 - za pomocą "ręcznie" napisanej funkcji przyjmującej te same argumenty co fs::readFile ale zwracającej Promise
 - za pomocą util.promisify z biblioteki standardowej
 - za pomocą fs.promises z biblioteki standardowej

Na zademonstrowanym przykładzie pokazać dwa sposoby obsługi funkcji zwracającej Promise

- "po staremu" wywołanie z kontynuacją (Promise::then)
- "po nowemu" wywołanie przez async/await

Wiktor Zychla